

Erstatning af Statskassen for Tabet af Gjenstande, som han uden Nødvendighed har udsat sig for at miste.

Heraf følger da først og fremmest, at ingen Erstatning bør gives for Luxus-Artikler og al overflødig Bagage. Men hvad der iglen herved ikke kan lades ude af Betragtning er, at Begrebet om det Nødvendige og Overflødig altid er relativt med Hensyn til Individerne, og at denne Relativitet i alt Fald her maa indrømmes Betingelse for saa vidt, at det dog maa erkendes, at Personer i de høiere Grader maae, naar de skulle kunne fremtræde paa en Maade, der svarer til deres Stilling, være anderledes og rigeligere udstyrede end deres Underordnede. Det er ad denne Vej, at man, overensstemmende med de ældre Bestemmelser, har maattet komme til det Resultat, at der maatte fastsættes en vis Pengesværdi, indenfor Grændsen af hvilken de Militæres Bagage kun skulde betragtes som nødvendig, og at denne Værdi maatte bestemmes forskjelligt i Forhold til de forskjellige Grader. Men da det derhos ikke er Hensigten, at Nogen skal tilvendes Fordeel, men kun at Enhver skal nyde Erstatning for sit virkelige Tab af nødvendig Bagage, saa maa Tabet principmæssigen godtgøres de Paagældende efter Vurdering, indtil Beløbet af hiin Pengesværdi, der altsaa vil være Maximum for Erstatningen.

Hvad der her er anført, er imidlertid kun anvendeligt paa de Individier i Armeen, hvem det er overladt selv at drage Omsorg for deres Ekvipering. Med Underofficerer og Menige er Forholdet væsentligen et andet. Der kan ikke være Spørgsmaal om, at disse i Felten skulle medføre nogen egentlig Bagage, hvilket maatte blive til væsentlig Hinder for Armeens Bevægelighed, og det har derfor ogsaa udtrykkeligen været indskærpet, at de ikke maae bebyrde sig med Sager, som overskride deres forfristsmæssige Bepaaling. Alt, hvad der henhører til Underclassernes Ekvipering, tildeles dem in natura ved Krigsbestyrelsens Foranstaltning, den væsentligste Deel for Statskassens Regning, den øvrige, mindre væsentlige, imod Betaling, til hvis Afholdelse de modtage en fast Godtgørelse under Benæv-

nelsen „Undermunderingsgebyr“. Hvad Underofficerer og Menige kunne miste af Bagage i Felten, som tilhører dem selv, og som det har været dem nødvendigt eller tilladt at have hos sig, indskrænker sig saaledes til de Sager, de selv have maattet betale af deres Undermunderingsgebyr. Det har i mange Tilfælde været nødvendigt, strax for Statskassens Regning at erstatte Folkene disse Sager, og for deres Bedkommende, for hvilke Saadant ikke er skeet, formenes Erstatningsspørgsmaalet ogsaa, uanset hvad Enkelte maatte have mistet, som de uberettiget have medført udenfor den forfristsmæssige Bepaaling, at maatte indskrænke sig hertil, dog med den Modification, at Erstatningen tilstaaes i Penge efter de Priser, som ere reglementerede for de Gjenstande, der ere at erstatte, da Erstatning in natura i alle Tilfælde, hvor de paagældende Folk paa den Tid Sagen finder Afgjorelse maatte have ophørt at være til Tjeneste ved Armeen, ikke vilde være hensigtsmæssig. Det er i Genhold hertil, at man i nærværende Lovforslag har fulgt et andet Princip, forsaavidt angaaer Underclasserne, end det i de ældre Bestemmelser angivne.

Forsaavidt Officererne have mistet dem selv tilhørende Heste, har man formeent, at den samme Grundsatning maatte følges, hvorfra man er gaaet ud i Henseende til deres Bagage, saaledes at Erstatning kun tilstaaes for Tabet af de Heste, det har kunnet betragtes som nødvendigt for de Paagældende at føre med sig i Felten, hvorved selvølgelig vil være at tage Hensyn til det Antal, som ifølge de gjældende Bestemmelser er normalt for de forskjellige Grader, d. e. det Antal, hvortil der er reglementeret Fourage.

Der har i de ældre Bestemmelser Intet været optaget om Erstatning af Rideekvipage. Men Ministeriet har ikke skønnet rettere, end at de Officerer, som ifølge deres Stilling dermed selv maae forsyne sig, maae, naar de dertil hørende Gjenstande af Tjenden fratages dem, eller ødelægges for dem, have ligesaa grundet Afkomst til derfor at erholde Erstatning, som for Tabet af deres øvrige nødvendige Effecter.

Resolutionen af 12te October 1814 fast-